

VELIKONOCE

Co znamenají tyto sváteční dny? Co se oslavuje? A co znamenají osobně pro každého z vás? Budeme hledat odpověď na první dvě otázky. Ta třetí a poslední je soukromou záležitostí každého člověka. Tady už celková odpověď možná není.

Prožíváme největší, nejdůležitější, nejkrásnější a také nejstarší svátky v roce. Tedy svátky křesťanské v roce, který se původně řídil církevním kalendářem. Velikonoce – to znamená veliká noc. Proč veliká, v čem ta velikost spočívá? To vyžaduje hlubší zamyšlení a pohled do dějin. Velikonoce totiž slavili už Židé, připomínali si onu velikou noc, kdy pod Mojžíšovým vedením vyšly izraelské zástupy z Egypta, z otroctví, prošly Rudým (či Rákosovým) mořem na svobodu, jejímž hmatatelným vyjádřením byla země zaslíbená, Palestina. To hlavní a podstatné je, že Izraelité byli zachráněni (nikoli že sami se zachránili, na to jejich síly a možnosti nestačily), že ze smrti přešli do života. A to byl náznak budoucích věcí, toho, co hlásali proroci a co také přišlo a slaví se jako tajemství křesťanských velikonoc.

Život. Světlo. Evangelium svatého Matouše v 28. kapitole o tom říká: „Vím, že hledáte ukřižovaného. Není tady. Byl vzkříšen, jak řekl. Pojdte a podívejte se na to místo, kam byl položen. A rychle jděte a povězte jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých. Jde před vámi do Galileje, tam ho uvidíte“ (verše 5 – 7). Ústřední poselství i tajemství velikonoc i celého křesťanství. Veliká noc vzkříšení. Poselství života. Je a zůstává tajemstvím. Nic přesnějšího se nikde nedozvíme, jen „prázdný hrob“ a „byl vzkříšen“ či „vstal z mrtvých“.

Zdá se vám to podivné či nesmyslné? Právě proto si to sotva někdo mohl vymyslet; kdyby tak učinil, udrželo by se to při životě po dva tisíce let na celém světě? Chcete důkazy? Nikdy nikdo Kristovo vzkříšení nedokazoval, ani v Bibli nic takového nenajdeme. Od samého počátku je lidé hlásali – a lidé tuto zprávu přijímali. Věřili. Bylo to slovo života a na životě jeho hlasatelů a věřících to bylo vidět.

Historicky i teologicky latinský Západ kladl a klade větší důraz na ukřižování než na zmrtvýchvstání. Přitom právě ono je důkazem Ježíšovy pravdy. Ukřižování dokazuje lásku bez mezí, nic víc. Zmrtvýchvstání je svědectvím pravdy. Jenže prázdný hrob se špatně zobrazuje. Křesťanský Východ to má naopak: víc zdůrazňuje vzkříšení. Ano, Kristus opravdu z mrtvých vstal a nám přinesl úžasný Boží dar – život! Dokonce nový život, věčný život! Vyznáváme a máme dokazovat celým svým životem, že věříme nejen ve zmrtvýchvstání Ježíšovo, což se stalo už strašně dávno a mne se to osobně nijak nedotýká, ale také ve vlastní vzkříšení těla, jednou, na konci věků. To je důsledek toho zmrtvýchvstání Ježíšova, které se mne tedy přece jen dotýká. Nevěříme jen v nesmrtelnost duše, ale také ve vzkříšení těla. Teprve duše a tělo je celý člověk, živý člověk, a smát se tomu nemůže třeba ten, kdo věří v reinkarnaci, která je jen náhražkou za odmítané či zapomínané vzkříšení těla. Člověk nevěří, ale místo toho hledá věčné mládí, prodloužování života ... a když se to nepovede, tak pryč s tělem, ať nám nepřipomíná, co nás čeká. Nejprve do nějakého zařízení pro dlouhodobě nemocné nebo aspoň pro důchodce, pak do krematoria, třeba i bez obřadu.

Jsou to vlastně dvě cesty, staré jako lidstvo samo. Bůh přichází se svým darem – a člověk odmítá. Sám chce dosáhnout téhož, hledá totéž, jenže ač hledá správnou věc a jde správným směrem, je příliš spjat s tou hroudou hlíny, na níž stojí, a nemůže se vzepnout až k nebesům. A pořád po tom touží, všude na světě. Mnoho pohanských zvyků zůstalo ve velikonočním folkloru, mnoho symbolů obecně lidských přešlo do bohoslužeb. Všechny svědčí o jednom jediném: o životě.

Kříž, který je symbolem křesťanství, není koncem, ale znamením života. Po Velkém pátku, kdy se slunce zatmělo, sice ještě nastala noc, ale ta byla prozářena jasným velikého světla Vzkříšení. Poselství života. Záchrana člověka. Co víc můžeme chtít?

Přeji vám všem, abyste žili. Naplno a s radostí. Nenechte si vzít radost ze života a naučte se (pokud to ještě neumíte) rozdávat, radost i život. To je totiž poselství VELIKÉ NOCI, která se stává novým začátkem.

**P. Jindřich Zdeněk Charouz O.Praem.,
duchovní správce farnosti Koněšín**

